

`İkişer ikişer gelsinler`

Fikir dünyamız, zararlı virüslerin hücumuna, saldırısına maruz durumda. Vaktimizin yarından fazlası, bunları ayıklamakla, temizlemekle geçiyor. Ne yapalım, zuhurat böyle...

Düşünce dünyasına musallat olan bu virüsler, hem öylesine namert ve sinsi bir karaktere sahiptirler ki, üzerimize teker teker değil, hatta ikişer ikişer de değil, çoğu kez dört koldan dörder dörder hücumla geçip geliyorlar. İnsaf sahibi biri çıkıp onlara şu dileğimizi iletse memnun oluruz:

`Saldırdıklarında, hiç olmazsa ikişer ikişer gelsinler.`

Tıpkı, dört kişinin birden saldırısına maruz kalan medrese talebesi `Küçük Said`'in hocası Seyyid Nur Mehmed Hazretlerine söylediği gibi: `Şeyh Efendi! Bunlara söyleyin, benimle doğuştukleri vakit, dördü bir olmasınlar, ikişer ikişer gelsinler.` (Bkz.: Abdurrahman; Tarihçe-i Hayat, s. 3.)

Sizlerin de takip ettiği, haklı ve geçerli hiçbir dayanakları bulunmadığı halde, Bediüzzaman Said Nursi ve onun temsil ettiği davaya karşı sistemli saldırılarla karalama çabaları hiç eksik olmuyor. İnsafı, vicdanı bir kenara bırakarak saldırıların arasında, Kemalistler, laikçiler, ihtilalciler, Türkçüler, Kürtçüler başta olmak üzere, özellikle son zamanlarda bunlara bir de `dinci` diye geçinenler eklendi. Onlar da Bediüzzaman Hazretlerine olmadık isnat ve iftiralarla saldırmaya başladılar. Tabii, işin en ıztırap veren tarafı, iftira silahını bilerek kullanmalarındır.

Zira, orta düzeyde bir zeka sahibi de bilir ki, Hz. Bediüzzaman, hiçbir zaman ve zeminde vatana ihanet etmemiş, millet düşmanlarıyla beraber olmamış, hele hele işgal kuvvetleriyle müşterek bir hareket içinde bulunmamıştır. Demek ki, nifak tohumunu bilerek ekiyorlar; ta ki, meselenin iç yüzünü bilmeyenlerin zihnini bulandırsınlar.

Başta da dediğimiz gibi, taarruz dört koldan ve üstelik dörder dörder... Bir bakıyorsunuz Kürtçüsü saldırıya geçmiş, bir bakıyorsunuz Türkçüsü yayılım ateşini başlatmış: Birinci kısım, `Bediüzzaman niçin Türklerle beraber olup onlara hizmet etti? Neden kitaplarını Türkçe lisaniyla yazdı?` diye ateş püskürüyor.

İrkçi diğer kesim ise, `O bir Kürttür, yeminli Türk ve Atatürk düşmanıdır. Ayrılıkçı bir kişidir. Kürt devleti kurmak istemiştir` diye, bırakın İslamiyetle, insanîyetle dahi alakası olmayan bir husumet ateşini körüklüyor. İşte, bu ikinci güruhtan bir şahıs, `Ufuk Ötesi` isimli aylık bir dergide, Said Nursi`ye kinini öyle bir kusmuş ki, hayret etmek bir yana,

okuyunca insaniyet namına utanmamak, ar etmemek elde değil.

Adı geçen derginin Mart 2005 sayısında `Milli Strateji` başlığıyla yazan Dr. Alptürk Ünlü, milyonların imanına hizmet eden ve bu vatani her türlü anarşiden muhafazaya çalışan Bediüzzaman Hazretleri hakkında bakın neler yazıyor: `Türk milliyetçiliği için, günümüz Türkiye`sinde en tehlikeli ve en keskin hareket, Said-i Kürdi etiketi taşıyan harekettir.

`Acı olan nokta, Said-i Kürdi anlayışının bu ülkenin derinliklerine kök saldığı ve bu kök salmada, ekonomik, bürokratik ve medyatik faaliyetleri de yoğun bir şekilde kullandığıdır. `Said-i Kürdilerin hedef ve amaçları, Türkiye Türklüğünün milli bütünlüğünü, milli birliğini ve bu yoldaki geleceğini saldırılarla çökertmektir.

`Onlar, kendi cephelerinden ve beslenme ile yönlendirilme kaynakları açısından haklı olduklarını düşünmektedirler. Çünkü, liderleri olan Said-i Kürdi adlı şahıs, cumhuriyet tarihinde adam yerine konmamış ve hayale dayanan düşünceleri de dikkate alınmamıştır. `Günümüzde bu Said-i Kürdilere karşı en kararlı mücadeleyi Türk Silahlı Kuvvetleri vermektedir.`

* * *

Yazar Ünlü`nün iki tam sayfayı bulan yazısı, baştan sona bu minval üzere gidiyor. Tabii, bu koskoca iftiranameyi döşerken vicdanının titreyip titremediğini bilemiyoruz. Ama, eğer titreseydi, herhalde bir derece kendine gelip bu kadar da şirazededen çıkmazdı.

Burada iftira sahibine değil, ama dergi idaresinin ve meselenin hakikatini öğrenmek isteyenlerin nazar-ı dikkatine sunmak üzere, Bediüzzaman Hazretlerinin vatan, millet ve hassaten Türk milleti hakkında sarf ettiği bazı sözlerini (bunları okuyunca bu kez Kürtçüler kızacak, ama ne yapalım), yine kendi eserlerinden aktarmaya çalışalım.

`Türk milleti Kur`a`nın bayraktarı ve sena-i Kur`aniyeye mazhar olduğu için, o milleti çok sevdim ve hayatımı onların içinde geçirdim.` (Emirdağ Lahikası, s. 245.)

`Ben herşeyden evvel Müslümanım ve Kürdistan`da dünyaya geldim. Fakat, Türklere hizmet ettim ve yüzde doksan dokuz menfaatli hizmetim Türklere olmuş ve en çok hayatım Türkler içinde geçmiş ve en sadık ve en halis kardeşlerim Türklerden çıkmış. Ve İslamiyet ordularının en kahramanı Türkler olduğundan, meslek-i Kur`aniyem cihetiyle, her milletten ziyade Türkleri sevmek ve taraftar olmak kudsi hizmetimin muktezasıdır.` (Tarihçe-i Hayat, s. 202.)

`Türk cemiyetinin imanı namına bir Said değil, bin Said feda olsun.` (Age, s. 544.)

`Risale-i Nur, dinsizlik cereyanının bu vatani manevi istilasına karşı Sedd-i Zülkarneyn gibi bir sedd-i Kur`ani vazifesini görebilir ve alem-i İslamın bu mübarek vatan ahalisine karşı pek şiddetli itiraz ve ithamlarını izale etmek için matbuat lisanıyla konuşmak lazım.` (Emirdağ Lahikası, s. 90.)

Evet, bunlar gibi daha nice sözlerin sahibine ve aynı paralelde hizmet eden bir zata karşı Türk milleti adına düşmanlık etmek ve onu en büyük düşman görmek, acaba hangi vicdana sığar ve bu iş hangi akla hizmet ile olur.

04.05.2005